

villigt grundlag. Statstilskuddet omfattede som hovedregel en tredjedel af udgifterne. Det var den almindeligste ordning, at de implicerede amtsråd i fællesskab ligeledes afholdt en tredjedel af udgifterne, og at de implicerede kommuner i fællesskab dækkede den sidste tredjedel. Det fremgår af finanslovene for 1965-66—1969-70, at de samlede direkte udgifter til regionplanlægningen uden for hovedstadsområdet i dette femår androg gennemsnitlig 1,0 mill. kr. pr. år. Hertil kommer de udgifter, især andele af lønudgifter, som i øvrigt er afholdt af både staten, amtskommunerne og primærkommunerne i forbindelse med regionplanlægningen, og som ikke kan opgøres præcist.

Det må ved bedømmelsen heraf erindres, at den hidtil udførte regionplanlægning langt fra dækkede hele landet, men hovedsagelig var koncentreret til områderne omkring de 5-6 største byer. Endvidere bestod planlægningsvirksomheden i overvejende grad af udførelsen af forarbejder i form af undersøgelser, beskrivelser m.v. og eventuelt skitser til en egns- eller regionplan, men resulterede ikke i fuldt udarbejdede regionplanforslag.

Lovforslagets gennemførelse vil medføre øgede udgifter og forbrug af arbejdskraft såvel for staten som for amtsrådene og kommunerne.

For *statens* vedkommende vil den tilsigtede intensivering af landsplanarbejdet nødvendiggøre, at der i løbet af de første ca. 3 år må ansættes skønsmæssigt i det mindste 10-12 medarbejdere med forskellig samfundsvidenskabelig, naturvidenskabelig og teknisk uddannelse. En sådan forøgelse af det akademisk uddannede personale er påkrævet for at opnå et forbedret grundlag for de politiske beslutninger af landsplanmæssig betydning og den ønskede forbedrede koordinering af de enkelte dispositioner og sektorplanlægninger. Landsplanarbejdet vil således ud over det egentlige planlægningsarbejde bl. a. omfatte forberedelsen og udførelsen af ministerudvalgets beslutninger i medfør af lovforslagets § 4 og udarbejdelsen af forskrifter for regionplanlægningens udførelse, jfr. lovforslagets § 9, stk. 2. Hertil kommer den løbende rådgivning og vejledning til regionplanmyndighederne samt vurdering af de endelige regionplanforslag. Som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vil også det internationale samarbejde stille stadig øgede krav til landsplanorganet og beslaglægge arbejdskraft i stigende omfang.

På baggrund af de hidtidige statslige udgifter til landsplanarbejdet og det ovenfor skønnede merforbrug af akademisk arbejdskraft kan det anslås, at der efter en gennemførelse af lovforslaget vil

blive behov for, at de på finanslovskonto § 14.4.02. hidtil opførte årlige bevillinger til landsplanlægning i løbet af få år gradvis forøges til 5 à 6 mill. kr., heri indbefattet en væsentlig forøgelse af bevillingerne til dækning af udgifter til fremmede tjenesteydelser og til midlertidige ansættelser til løsning af tidsbegrænsede specialopgaver. I det anslåede beløb er ikke medregnet de afledede udgiftsvirkninger, som en intensivering af landsplanarbejdet vil kunne få i de enkelte fagministerier.

Som anført foran har regeringen endnu ikke taget stilling til, hvordan landsplanarbejdet administrativt skal organiseres og indpasses i centralforvaltningen. De nævnte øgede arbejdsopgaver vil imidlertid forlige uanset valg af administrativ struktur.

For *amtsrådenes* vedkommende må det erindres, at adskillige love og lovforslag pålægger amtsrådene at udføre en særlig planlægningsvirksomhed for amtskommunen omfattende en række særlige forhold. Det gælder således bl. a. by- og landzone-loven, vejlovene, loven om udnyttelse af sten og grus m.v., loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål og forslaget til lov om miljøbeskyttelse.

Udgifterne, der er forbundet med udførelsen af denne allerede påbudte planlægningsvirksomhed, vil i vidt omfang komme den sammenfattende regionplanlægning til gode, og lovforslagets gennemførelse vil derfor ikke belaste de enkelte amtsråd så stærkt, som det ellers ville have været tilfældet.

På den anden side er det af Amtsrådsforeningen i Danmark fremhævet, at lovforslagets krav om udvidet offentliggørelse af planskitser og -forslag (lovforslagets § 12, stk. 2 og 3, og § 13, stk. 2) vil medføre udgifter, som ikke hidtil har været afholdt.

I et samarbejde med Amtsrådsforeningen i Danmark er det herefter skønnet, at lovforslagets gennemførelse vil medføre yderligere udgifter for de 11 amtsråd uden for hovedstadsområdet af størrelsesordenen 3 à 3,5 mill. kr. (gennemsnitlig ca. 300.000 kr. pr. amtskommune), når der regnes med en længere årrække. Det må imidlertid antages, at arbejdets omfang vil variere betydeligt fra år til år, og at der i de første år for de fleste amtsråds vedkommende vil blive tale om væsentligt større udgifter, antagelig omkring det dobbelte.

For *kommunernes* vedkommende gør det sig gældende i endnu højere grad end for amtsrådene, at kommunerne allerede på andet lovgrundlag eller på eget initiativ udfører den planlægningsvirksomhed, som lovforslaget forudsætter inddraget i den sammenfattende lands- og regionplanlægning.

I et samarbejde med Kommunernes Landsfore-